

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
ZAGREBAČA ULICA 2
31000 OSIJEK

ZA

VISOKI TRGOVAČKI SUD

Na broj: P-236/2021

Pravna stvar:

TUŽITELJ: Stečajna masa iz Sušionica d.o.o. u stečaju, OIB: 79502610245, Osijek, Bračka 179, zastupana po stečajnom upravitelju Milanu Staniću, Matije Gupca 28 Slavonski Brod, a svi po punomoćniku Josipu Staniću, odvjetniku iz Slavanskog Broda, Stjepana pl. Horvata 36

TUŽENIK: CROATIA OSIGURANJE d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, zastupano po Žužiki Bujas, dipl.iur.

RADI: naknade štete

VPS: 420.000,00 kuna

ŽALBA TUŽITELJA
Protiv presude broj P-236/2021-54
od 8. lipnja 2022.

Presudom Trgovačkog suda u Osijeku, poslovni broj P-236/2021-54 od 8. lipnja 2022. godine odbijen je u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja radi isplate iznosa od 420.000,00 kuna, uvećano za zakonske zatezne kamate, te troškove postupka.

Tužitelj nezadovoljan presudom protiv iste podnosi ovu žalbu pobijajući je u cijelosti iz svih žalbenih razloga određenih u članku 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, **dalje: ZPP**): pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te bitne povrede odredaba parničnog postupka pa predlaže drugostupanjskom sudu prihvatiti žalbu, preinačiti presudu na način da u cijelosti prihvati tužbeni zahtjev, podredno presudu ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Tužitelj zahtjeva trošak sastava žalbe prema niže naznačenim troškovnikom.

Obrazloženje

1. Predmet tužbenog zahtjeva jest isplata naknade štete nakon provalne krađe koja se dogodila u postrojenju tužitelja 2014. godine. Osnova za tužbu jest polica osiguranja br. 007211016453 koju je tužitelj sklopio s tuženikom, radi, između ostaloga, i provalne krađe.

2. Prvostupanjski sud u točki 54. obrazloženja pobijane presude navodi **da je primjenom pravila o teretu dokaza utvrdio da tužitelj nije dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva za uređaje, inventar sa strojevima i aparatima na prvi rizik.**

Tužitelj ističe bitnu povredu odredbi parničnog postupka iz članka 354. stavak 1. u vezi s člankom 221.a ZPP-a jer prvostupanjski sud nije mogao temeljem provedenog dokaznog postupka primijeniti pravilo o teretu dokazivanja, **kada govorimo o osnovanosti tužbenog zahtjeva.** Također se ističe apsolutno bitna povreda parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPPa jer je presuda nerazumljiva i ne može se ispitati u obrazloženju presude nedostaju razlozi o odlučnim činjenicama ili su oni nerazumljivi.

Prvenstveno se ističe da u točki 61. obrazloženja prvostupanjske presude gdje sud navodi da je ocijenio „osnovanim tuženikov prigovor isključive odgovornosti za nastalu štetu“.

Nije razumljivo na koje je činjenice prvostupanjski sud primijenio pravilo o teretu dokazivanja, niti je razumljivo je li pravilo o teretu dokazivanja povezano s činjenicom da prvostupanjski sud prihvaća prigovor isključive odgovornosti za nastalu štetu.

Konačno, prvostupanjski sud uopće ne navodi materijalno pravo temeljem kojega je utvrdio prigovor isključive odgovornosti tužitelja osnovanim. Prema ustaljenoj sudskoj praksi:

„Nije razumljiva presuda u kojoj sud nije naveo koje je materijalno pravne propise primijenio, a to se ne može utvrditi ni iz teksta obrazloženja (Vs, II Rev 93/94 od 16.5.1995. – IO 1/1996-168, Rev 1130/06 od 28.8.2007.-IO 2/07-241)“

Također ističe se da je nerazumljivo zašto je protiv tužitelja primijenjeno pravilo o teretu dokazivanja, kada je, naprotiv, ovo pravilo trebalo biti primijenjeno protiv tuženika. Iz iskaza svjedoka Miroslava Mikića te iz dopisa koji je upućen Croatia osiguranju kao prijava štete, jasno je dokazano da je tužitelj Croatia osiguranju d.d. prijavio štetu. **Tuženik nije sporio da mu je šteta prijavljena.**

Nadalje, sukladno članku 22. Općih uvjeta za osiguranje imovine tuženika, tuženik je dužan u roku 3 dana izvršiti izvid štete. **Je li tuženik izvršio izvid štete tuženik u ovom postupku nije naveo, niti je u sudski spis dostavio izvid štete, fotodokumentaciju i dr.** Obzirom je ugovorna obveza tuženika bila izvršiti izvid štete, stav je tužitelja da je upravo na tuženiku bio teret dokazivanja da tužitelju nije nastala šteta koja se navodi u tužbi kao i u Elaboratu procjene štete.

Dakle, tuženik je kao ugovorna strana koja je dužna izvršiti izvid štete, bio u obvezi dokazati da šteta nije nastala pa ako treba i potrebnim vještačenjem. Također prema sudskoj praksi:

„Teret dokazivanja u parnici ne leži uvijek na tužitelju. Naprotiv, tužitelj je dužan dokazati istinitost svojih tvrdnji, a tuženik svojih navoda ili prigovora (VS, Rev 664/07 od 26.3.2008. - IO 1/08-239.)

Nastavno na navedeno, ističe se da nije razumljiv zaključak suda iz točke 62. i 63. da je odbijen zahtjev za gospodarskim vještačenjem zbog činjenice da Darko Butina nije ovlašten sudski vještak, odnosno zbog činjenice da prilikom izrade elaborata nije bio prisutan nitko sa strane tuženika. **Tužitelj je u sudski spis dostavio elaborat procjene štete koji je izradio Darko Butina, inače inženjer elektrotehnike, koji je bio voditelj održavanja pogona.** Tuženik, s druge strane, nije dostavio svoj izvid štete niti na bilo koji način pobio elaborat procjene štete koji je izradio Darko Butina. Iskaz Darka Butine bio je razumljiv, potpun i sud je bio dužan prihvatiti ga u cijelosti.

Stoga je opravdan zaključak tužitelja da je Darko Butina valjano evidentirao i popisao sva oštećenja i sve otuđene elemente nakon provalne krađe. **Tužitelj je predložio provođenje gospodarskog vještačenja na okolnost visine štete.** Prema tome, nije razumljiv zaključak prvostupanjskog suda zašto odbija dokaz gospodarskim vještačenjem.

3. Nadalje, tijekom postupka je jedino kao nesporno moglo biti utvrđeno da je u nekretninu tužitelja izvršena provalna krađa, da je tijekom krađe došlo do otuđenja pokretnina kao i do otuđenja bakrenih i metalnih dijelova kablova svih strojeva, na način da su isti taljeni i odnošeni iz proizvodnog pogona. Tužitelj je dostavio dvije optužnice za počinitelje opisanih kaznenih djela. Prvostupanjski sud u točki 55. iznosi navode iz optužnice Općinskog državnog odvjetništva broj K-DO-259/14-43 te u točki 56. iz optužnice K-DO-595/14-43.

Također, prvostupanjski sud je priklopio dva kaznena spisa od Općinskog suda u Slavonskom Brodu. U pobijanoj presudi u točki 25. navodi se da je izvršen uvid u kaznene predmete brojevi K-100/15 i K-223/15, međutim u presudi se nigdje ne navodi koje je činjenice prvostupanjski sud utvrdio uvidom u navedene kaznene spise, iako se u njima nalaze svi potrebni dokazi za utvrđivanje osnovanosti i visine štete. Ističe se stoga iznova apsolutno bitna povreda postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPPa, te također i primjer iz sudske prakse:

„Presuda nema razloga o odlučnim činjenicama i onda kad sud nije obrazložio koje činjenice važne za odluku smatra istinitima i na čemu zasniva tu svoju odluku ili kad su u obrazloženju navedeni samo izvedeni dokazi i drugi procesni materijal, a izostali su zaključak i ocjena tih dokaza, kad ne postoje razlozi o tome kojim je dokazima sud poklonio vjeru, a kojima nije te iz kojih je razloga tako postupio” (VS, II Rev 76/81 od 26.5.1982 – PSP 21/198).

4. Prvostupanjski sud navodi u točki 58. i 59. obrazloženja prvostupanjske presude da tužitelj nije poduzeo sve potrebne mjere da spriječi nastanak osiguranog slučaja, a osobito da tužitelj nije poduzeo mjeru stalne čuvarske službe, čime je postupljeno protivno članku 18. stavak 1. Općih uvjera za osiguranje imovine Croatia osiguranja d.d.

Bivši zakonski zastupnik tužitelja, stečajni upravitelj Miroslav Mikić iskazao je da je 1) objekt bio ograđen ogradom, 2) objekt bio zaključan i 3) da je angažirao susjede i lokalnu policiju da pripaze na objekt.

Nadalje je iskazao da zaštitarsku tvrtku nije angažirao obzirom nije imao sredstava na računu, a da je tuženiku u trenutku sklapanja police bilo poznato da tužitelj nema zaštitarsku službu i da je prihvatio sklopiti takvu policu.

Iz navedenog se zaključuje da je i tuženik u trenutku sklapanja police prihvatio da su one mjere koje je poduzeo stečajni upravitelj bile dovoljne da bi se ispunile obveze iz članka 18. stavak 1. Općih uvjeta za osiguranje imovine Croatia osiguranja d.d.

Prema tome, nerazumljiv je zaključak suda prema kojemu tužitelj nije poduzeo sve potrebne mjere da bi spriječio nastanak osiguranog slučaja. Također, takav zaključak je protivan sadržaju ugovornog odnosa između stranaka u kojemu je tuženik prihvatio osigurati imovinu prema stanju objekta i čuvanoosti objekta kakvo je bilo.

Ističe se stoga pogrešna primjena odredbi Općih uvjeta za osiguranje imovine Croatia osiguranje i iznova apsolutno bitna povreda parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP.

5. Prvostupanjski sud je pogrešno primijenio odredbe materijalnog prava iz članka 921. i 943. Zakona o obveznim odnosima.

Temeljem provedenih dokaza utvrđeno je da je kod tužitelja u pogonu došlo do provale, krađe i oštećenja imovine. Time je nastupio osigurani slučaj (opisan u članku 922. ZOO) pa je dakle ispunjena pretpostavka za isplatu osigurnine iz članka 921. ZOO. Nije razumljivo kako je prvostupanjski sud temeljem članka 921. ZOO zaključio da tužitelj nema pravo na isplatu.

Nadalje, člankom 943. na koji se prvostupanjski sud poziva određena je obveza osiguratelja na isplatu osigurnine ako je nastupio osigurani slučaj. Kako je već ranije navedeno osigurani slučaj je nastupio te je tuženik bio u obvezi isplatiti osigurninu.

Slijedom navedenog prvostupanjski sud je pogrešno primijenio odredbe članaka 921. i 943. ZOO, dok ne navodi niti jednu odredbu materijalnog prava koja mu omogućava donošenja zaključka da tuženik nije u obvezi isplatiti osigurninu.

6. Nije razumljiv zaključak suda iz točke 62. i 63. da je odbijen zahtjev za gospodarskim vještačenjem zbog činjenice da Darko Butina nije ovlašteni sudski vještak, odnosno zbog činjenice da prilikom izrade elaborata nije bio prisutan nitko sa strane tuženika.

7. Prvostupanjski sud je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje. Dakle, sud nije utvrdio na kojoj imovini tuženika je nastala šteta, nije valjano ispitao navode svjedoka Miroslava Mikića, Darka Butine te nije ispitao dokaze uvida u spise kaznenog postupka pred Općinskim sudom u Slavanskom Brodu, nije cijenio elaborat procjene štete niti je obrazložio je li isti prihvatio ili ne.

Prema tome, prvostupanjski sud je nepotpuno utvrdio činjenično stanje pa na tako utvrđeno činjenično stanje nije niti mogao valjano primijeniti materijalno pravo.

Osim toga, prvostupanjski sud je učinio i bitnu povredu odredbi parničnog postupka iz članka 354. stavak 1. u vezi s člankom 8. ZPP prema kojemu koje će činjenice uzeti kao dokazane sud odlučuje prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka.

Prema sudskoj praksi: Izvedene dokaze sud prosuđuje po slobodnom uvjerenju ali je dužan stečeno uvjerenje opravdati uvjerljivim i logičnim razlozima da bi se moglo provjeriti ima li takvo uvjerenje pravnu i činjeničnu osnovu (**VS, Rev 2732/88 od 6.6..1989.-PSP 46/129**).

8. Slijedom svega navedenog predlaže se drugostupanjskom sudu preinačiti pobijanu prvostupanjsku presudu na način da u cijelosti prihvati tužbeni zahtjev i obveže tuženika naknaditi trošak postupka tužitelju, podredno presudu ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Troškovnik

Sudska pristojba na žalbu	10.000,00 kuna
Sastav žalbe	6.250,00 kuna
PDV 25%	1.562,50 kuna

UKUPNO: 17.812,50 kn

U Slavonskom Brodu, 15. lipnja 2022.

Tužitelj po punomoćniku